

V A Š K I N U K A S

Vaškų gimnazijos laikraštis

Šiame numeryje skaitykite:

- *Prisiminus projektinius darbus*
- *Keletas minčių apie valgyklą*
- *Išlydinti abiturientus*
- *Spalio mėnesio įvykiai gimnazijoje*
- *Humoro puslapis*

PADĖKA

Ačiū visai Vaškų gimnazijos bendruomenei už gerus ir nuoširdžius palinkėjimus, ačiū už padėtas! Ačiū už tai, kad esate šalia. Ačiū visiems esantiems kartu ir suprantantiems, kaip man reikalingas Jūsų nuoširdus palaikymas.

Lina Ulianskienė

Redaktorės žodis

Sveiki, gimnazistai, „Vaškinuko“ skaitytojai! Šiame „Vaškinuko“ numeryje daugiausia dėmesio skyrėme problemoms, kurias išvelgėme mūsų gimnazijoje. Aprašėme tokias problemas kaip projektinių darbų vertinimas ir nepasitenkinimas valgykloje patiekiamu maistu. Pasidomėjome, kaip mūsų mokyklos mokytojai jaučiasi išlydėdami abiturientus. Taipogi, jūsų nuotaikai pakelti, publikuojame anekdotus, susijusius su mūsų kasdienybe mokykloje. Malonaus skaitymo!

Sidona Račkauskaitė

Prisiminus projektinius darbus

Monika Ulianskaitė

Kaip ir kiekvienais metais 11-okai nuo mokslo metų pradžios iki pabaigos ruošia projektinius darbus pasirinkta tema. Pernai juos atlikome mes. Pradžia buvo nieko bloga nežadanti. Visi pasirinkome darbo temas, kurios buvo mums arčiau širdies, rinkomės tikrai iš gan plataus sąrašo. Pasirinkę temas žygiavome pas savo projektinių darbų vadovus. Aptarėme nuo ko pradėsime. Kibome į darbus, vieni braižėme eskizus, kiti rinkome reikiamą medžiagą, dar kiti atlikome tyrimus.

Visos „linksmybės“ prasidėjo, kai turėjome ruošti tarpinei projektinių darbų peržiūrai. Pirmiausia kliuvo, kad patys projektinių darbų vadovai nebuvo tikri dėl to, ką turėtumėme pristatyti šiam etapui, juk darbai dar tik įpusėję. Mes su savo mokytojais manėme, kad tarpinės peržiūros esmė yra patikrinti, kaip mokiniui sekasi atlikti darbą ir patarti, ką, galbūt, reikėtų patobulinti. Tačiau buvo toli gražu ne taip. Komisija jau reikalavo segtuvų su teorine dalimi. Atėję į tarpinį projektinių darbų pristatymą beveik visi buvome paruošę minimalią teorijos dalį. Kai kurių mokinių darbai net negalėjo turėti stambaus teorinio aprašo, nes darbų pobūdis buvo informacijos kaupimas ir jos sisteminimas. O 3-4 puslapiams aprašyti, kas yra almanachas ar metraštis, pripažinkime, nelabai realu. Prasidėjus peržiūrai dalis iš mūsų pasigailėjome, kad ten iš viso ėjome, pasijutome lyg tai būtų galutinis darbų pristatymas. Komisija, atrodo, net nekreipė dėmesio į mūsų jau atliktus darbus, jiems terūpėjo segtuvas, kuriame buvo (ar, komisijos nuomone, turėjo būti) surašyta teorinė dalis. Ir iš tiesų, atrodė, lyg ir nebūtų prie ko prikibt, bet vieniems sake, kad jų tikslai suformuluoti per ilgi, o kitų per trumpi. Mus buvo įspėję mokytojai dėl šios problemos, todėl padarėme eksperimentą. Aš parašiau gana ilgą ir informatyvų tikslą, o Glorija parašė paprastą, trumpą ir abi gavome dėl to pastabų. Komisijai nuolat kliuvo, kad, neva, per daug išsikelta tikslų. Paaškinome, kad mums taip yra lengviau orientuotis kaip tinkamai atlikti darbą. Mokinius net stėjo ginti jų darbų vadovai, tačiau komisijai tai buvo ne motais. Po tarpinės peržiūros jautėmės gan prastai, nesulaukėme beveik nei vieno patarimo, ką reikėtų pakeisti, apart tikslų ir uždavinių. Sakytum, jei negavome patarimų, tai darbas ėjosi gerai, be priekaištų, bet pažvelgus į gautus taškus tuo beveik nė vienas pasidžiaugt negalėjome. Buvome labai nusivylę ir pikti.

Po tokio komisijos vertinimo, neturėjome teisės nuleisti rankų. Turėjome dirbti toliau. Mano darbas buvo parengti ir išleisti mokyklos metraštinę. Tai buvo be galo sunkus darbas, stengiausi kiek galima daugiau aprašyti renginius, vykusius mokykloje ir už jos ribų. Bet visko aprašyti nepavyko. Mokslo metams jau einant į pabaigą ir artėjant galutiniam projektinio darbo pristatymui jautėme milžinišką įtampą. Darbus komisijai turėjome atiduoti likus savaitei iki gynimosi dienos. Pristatyti turėjom segtuvą su teorija ir darbo rezultata. Kai kurie iš mūsų vėlavome. Savo darbą spėjau atiduoti laiku, tačiau jis buvo tik ką surištas, tiesą pasakius, nespėjau normaliai perversti ir pažiūrėti, ar neprivėliau klaidų. Per visą savaitę, likusią iki darbų gynimo, gavau labai daug pastabų dėl savo darbo iš komisijos narių. Iki pat paskutinės dienos dvejoja, ar eiti į darbų gynimą. Nusprendžiau nueiti, nes turėjau ką pasakyti.

Nuėję į projektinių darbų gynimą visi bijojome. Pamažu pristatėme darbus, kai kurie komisijos nariai nustebino savo vaidybos sugebėjimais. Visi mūsų darbai buvo, neva, unikalūs, išskirtiniai. Tokie žodžiai išties juokino. Ak, kokie jie buvo sužavėti. Pavyzdžiui, aš savo darbo teorinėje dalyje nieko nekeičiau, nunešiau beveik tokį pat segtuvą kaip į tarpinę peržiūrą, pridėjau tik išvadas, mokytojo recenziją ir savo anotaciją. Komisija šį kartą neturėjo priekaištų. Darbą pristaciau paskutinė. Nors komisija labai nepriekabiavo, tačiau per savo ilgą liežuvį, siekdama jai užbėgti už akių, atsakiau į savaitės bėgyje išsakytą kritiką. Tai man padėjo išvengti bereikalingų kalbų.

Iš tiesų po darbų gynimo visi gavome labai gerus įvertinimus. Tačiau niekas nežinojome, už ką. Nebuvo aiškios vertinimo sistemos, joje tiek mokiniai, tiek darbų vadovai įžvelgė gana daug spragų. Per visą projektinio darbo atlikimo laikotarpį visi jautėme stresą, juk neįmanomą visą mokslo metų laiką skirti tik projektiniams

darbams, mes turime ruošti pamokoms, mokytis, organizuoti renginius, juose dalyvauti. Tad manau, projektinių darbų vertinimo komisija turėtų labiau apibrėžti, ko jie iš tiesų nori tarpiniam ir galutiniam darbų pristatymui. Įsivesti aiškia vertinimo tvarką. Darbus skirstyt ne tik į tiriamuosius ir kūrybinius, nes kartais kai kurių mokinių darbai netelpa į šiuos rėmus.

Linkiu sėkmės dabartiniams III-iokams sėkmingai pasiruošti projektinių darbų gynimui. Ir viliuosi, kad kas nors bus pakeista vertinimo sistema.

Keletas minčių apie valgyklą

Sidona Račkauskaitė

Šių dienų spauda nepaliaujamai kalba apie sveiką gyvenimo būdą. Skatina užsiimti sportu, daugiau laiko praleisti gamtoje ir sveikai maitintis. Daugiausia dėmesio yra krepiama į tai, ką valgome. Gydytojai dietologai pataria mums valgyti ekologiškus ir maistingus valgius, tačiau ar visada tai yra įmanoma? Visos žmonių grupės gali laisvai rinktis ką valgyti, vyresnieji dažniau pagalvoja apie nesveiko maisto daroma žalą, tačiau vaikai neįvertina galimų pavojų, valgo tai, kas skanu, nors ne visada yra sveika. Namuose vaikų mityba turi rūpintis tėvai, seneliai ar globėjai, o kol jie laiką leidžia mokyklose tobulėdami, jų sveika gyvensena turi pasirūpinti mokyklos bendruomenė. Padarėme nedidelę apklausą, siekdami išsiaiškinti ką mokiniai mano apie mūsų valgykloje tiekiamą maistą.

Apklausiamieji (5-12kl. mokiniai) turėjo atsakyti į štai tokius klausimus: ar tau skanus mūsų valgyklos maistas? Ar pakanka tokios patiekalų įvairovės? Ar patiekalų kainos atitinka kokybę? Ar tinkamai organizuojamas mokinių maitinimas? Išgirdome daug skirtingų nuomonių, tačiau vyrauja nelabai teigiamas požiūris į mūsų valgyklą. Daugumai apklaustųjų nepakanka maisto įvairovės, o ir kaina per didelė tokiam porcijos dydžiui. Maistas mūsų gimnazistams nėra labai skanus, tačiau tai paaiškinama virėjų stoka ir pernelyg prastomis maisto žaliavomis. Mokiniai skundžiasi ir dėl to, jog nespėja pavalgyti ir tenka vėluoti į pamokas. Susidariusios eilės išsiskirsto tik artėjant pamokai. Nepasitenkinimą valgykla rodo ir tai, jog apie 75 proc. apklaustųjų negalėjo nieko pasakyti, kadangi joje jau senai nebevalgo. Štai, keletas atsakymų pavyzdžių:

Nu nėra mūsų mokyklos maistas jau labai geros kokybės, kažkada tarp košės buvau plauką radus. Ir kaina neatitinka maisto vertės, maistas irgi nėra iš skaniausių, bet valgyt galima dar.

Maistas visai skanus. Hmm.. patiekalų įvairovė.. galėtu būti ir daugiau kartais atsibosta tie suktinukai. Kainos

Maistas skanus. Patiekalų įvairovės užtenka. Kaina kokybės neatitinka, bent jau mokiniams. Kiek pastebėjau, mokiniams deda mažiau negu mokytojam už tą pačią kainą. Aš galvoju, jog dvi virėjos fiziškai nespėja aptarnauti tiek daug mokinių, nes mano klasiokai beveik visada vėluoja į pamokas, o pasiteisinimas būna "nespėjau pavalgyt".

Aš, nors gaunu nemokamą maitinimą, bet nevalgau, nes man neskanu...

Mokyklos maistas didelio įspūdžio nedaro, kartais mieliau pasirenku kelionę link parduotuvės, dažnai patiekalai neturi skonio arba yra padauginta prieskonių. Apie įvairovę ar kažkokį pasirinkimą nėra net kalbos, tokios galimybės neturime. Kainos, manau, neatitinka kokybės, esu valgiusi kitų mokyklų ir įstaigų valgyklose, tai nepalyginama, maistas ten turi žymiai didesnę maistinę vertę, o kaina tikrai mažesnė, nei pas mus. Dėl maitinimo organizavimo būna įvairiai, vieną dieną tenka laukt ilgas eiles, o kitą dieną ateini ir iš karto gauname valgyt, tačiau būna tokiu dienų kai valgyklos darbuotoja pasako, kad "kepsnių nebėra" ar kažką panašaus. Tai, manyčiau, nėra normalu, nes ne visi mokiniai po pamokų keliauja į namus, kiti vyksta į sporto ar muzikos mokyklas, kartais jie lieka nevalgę šilto maisto. Mokyklos maitinimu nesu labai patenkinta, tačiau dėl to nekaltinu valgyklos darbuotojų, nes jos gamina iš tokių žaliavų,, kurios yra atvežamos

Dažniausiai neskanus. Nepakanka, praktiškai įvairovės ir pasirinkimo nėra. Kokybės visiškai neatitinka kainą, mokėti už maistą reikia daugiau, nei jis to vertas, o kartais jis vertas vos 40 euro centų. Organizuojamas maitinimas tinkamai, tačiau vis tiek ne visi spėja laiku pavalgyti vien dėl to, nes viena vyrėja tokioje didelėje virtuvėje nespėja pamaitinti gausybės mokinių bei mokytojų.. Nepakanka, praktiškai įvairovė ir pasirinkimo nėra. Visiškai neatitinka, mokėti už maistą reikia daugiau, nei jis to vertas, o kartais jis vertas vos 40 euro centų. Organizuojamas tinkamai, tačiau vistiek nevisi spėja laiku pavalgyti vien dėl to, nes viena vyrėja tokioje didelėje virtuvėje nespėja pamaitinti gausybės mokinių, bei mokytojų. Prašau :))

Na nežinau, kiek esu valgęs, tai viskas patiko ir kainos normalios, na, viskas tinka ir patinka :D

Normalus tas maistas, bet mažai įvairovės ir pagal kainą neatitinka porcijos dydis.

Išlydint abiturientus

Glorija Tuominyte

Kiekvienais metais abiturientų laidos keičiasi, vieni išeina, kiti užima jų vietas. Mokslo metų pabaigoje ašaras paskutinio skambučio metu braukia ne tik išeinantys moksleiviai bei jų draugai ar giminės, bet ir juos mokę mokytojai. Kaip jie jaučiasi, kai reikia išleisti keletą metų augintus ir jau beveik savais tapusius vaikus? Šito mes klausėme jų. Ir štai ką išgirdome.

Prieš dvylika metų mokyklos slenkstį peržengė dabartiniai abiturientai. Jų širdelės, šilti delnai ir tyros akutės rodė, kad tie žmogučiai yra patys nuoširdžiausi. Kiekvienas buvo kupinas paties didžiausio noro, ketinimų ir ryžto kuo daugiau išmolti, pažinti kitokį, negu jiems jau žinomos basakojės vaikystės pasaulį. Pašėlusiai skubėdami užaugti, kad jų niekas nebemokytų ir nebartų, dar nesuvokdami, ką palieka už simboliškų pasakos vartų, nuoširdūs žmogučiai, kaip ant mielių, kiekvienas savaip stiebėsi, brendo, vaikystę keitė į jaunystę. Ir nepajuto, kaip prabėgo 12 metų, neužilgo išauš ta diena, kada jau jiems skambės Paskutinis skambutis. Šis skambutis bus kitoks. Visiems – mokiniams, mokytojams, tėveliams, svečiams – jis skambės kitaip. „Mokykla – tai ne tik matematika, biologija, fizika, lietuvių, anglų, kitos kalbos ar kiti dalykai. Mokykla – tai gyvenimas“.

Nuskambėjus Paskutiniam skambučiui suprasite, per kokį savo gyvenimo slenkstį teks žengti, už kurio buvę gimnazijos šeimininkais tapsite jos svečiais, visi stengsitės atrodyti linksmis, laikytis „vyriskai“. Tačiau ne kiekvienam pasiseks paslėpti gerklę gniauziantį kažkokį gumulą, per skruostą riedančią išdavikę ašarą. Ir ne tik tada, kai, tarsi atspindėdami abiturientų troškimą, „druskos ant žaizdos“ pils trečiokai gimnazistai, nuoširdžiai užtraukę: „Kaip aš norėčiau dar klasėj pabūūūiti ir sulaiškyyt Paskutinį skambuuuūtį...“. Bet ir tada, kai norėsis sugrįžti atgal, į mokyklinį suolą, kai vėl norėsite, kad metai turėtų 9 mėnesius, savaitė – penkias dienas, o valanda – 45 minutes. Jaunystė abiturientams tęsis, bet vidurinio mokslo metai likusiam gyvenimui transformuosis į kalendoriuje įrašytus laiko matus: metai – 12 mėnesių, savaitė – 7 dienos, valanda – 60 minučių. Ir šių laiko matų nė vienas, net ir įtakingiausias ar turtingiausias veikėjas pakeisti, papirkti negalės. Kad ir kaip graudu arba pikta būtų, tačiau su tokia realybe priversti susitaikyti bei prie jos prisitaikyti ir mūsų ketvirtokai gimnazistai.

Visi vaikai, visos laidos, yra geros. Kiekvienais metais jos būna geriausios. Kiekvienais metais gaila, kad vaikai išeina. Kiekvienių metų laida būna išskirtinė. Taip pat yra ir šiais metais. Bet vieni išeina, kiti ateina. Mokykla tu ir žavinga. Sėkmės Jums, abiturientai!

Nuoširdžiai kalbėjo pagalbos mokiniui specialistė Kristina Prakopienė

Man išleistoji LIX abiturientų laida buvo, yra ir visada bus ypatinga, nes tai mano, kaip klasės auklėtojos, pirmoji 12-okų laida. Galbūt dėl to atsisveikinant su auklėtiniais išgyvenau dar nepatirtus, stiprius ir prieštaringus jausmus.

Darėsi liūdna, kai suvokiau, jog tie aštuoneri metai taip greitai pralėkė. Buvo gaila atsisveikinti su jaunais žmonėmis, su kuriais tik tik pradėjau susikalbėti kaip su suaugusiais. Po to, suprantama, neapsakomai džiaugiausi, nes mačiau gražius jaunuolius, žavias merginas, o svarbiausia jais tikėjau ar bent vyliausi, kad jiems gyvenime tikrai pasiseks. Kaip kokia „sena motulė“ mintyse laiminau kiekvieną ir tikėjau, kad jie niekada nenusivils tomis tiesomis, kurių juos mokiau, nepamins tų vertybių, kurias jiems skiepijau, kad bus geri žmonės.

Taigi, mano atveju, išleidžiant auklėtinius abiturientus širdyje maišėsi įvairūs jausmai: ir nerimas (kad tik kiekvienam pasisektų, kad tik pavyktų, ką suplanavo, kad tik nenusiviltų), ir pasididžiavimas (žiū, kokia aš dar nesena, o mano auklėtiniai jau savarankiški, suaugę žmonės, ir liūdesys (kaip gaila, kad nuo šiol tik vienas kitas ir tik retsykais užsuks pasikalbėti).

Prabilo lietuvių kalbos mokytoja Vaida Lipinskienė, pati prieš kelis metus išleidusi abiturientų laidą.

Kiekviena abiturientų laida skiriasi nuo ankstesnių – kaip nebūna vienodų žmonių, taip ir kiekviena laida turi ką nors savita. Ši klasė yra išskirtinė, ji tiesiog kitokia... tyli, rami, nedrąši, kukli, bet jų atlikti darbai dvelkia nuoširdumu, jautrumu, jie įstringa atmintyje ir išlieka ilgam.

Dvylika metų, kuriuos praleidžiame kartu mokykloje labai suartina, tampame tarsi didelė šeima: rūpestis, jaudulys, išgyvenimai dėl sėkmių ir nesėkmių, noras kad mokiniams pasisektų, kad jie rastų savo kelią. Atsisveikinimas su abiturientų klase yra skausmingas. Kiekvieną kartą mokytojas išleisdamas klasę tarsi netenka dalelės savęs.

Kalbėjo viena iš dabartinių abiturientų tėvų, bet šiuokart viena iš mokytojų Ingrida Beinorienė.

Ruduo. Prieš akis gražiausios žemės spalvos. Šiandien Mokytojų diena. O Jūs mūsų gimnazijos abiturientai. Kiek daug suspėti per šiuos metus reikės. Tikiu, gyvenime Jūs amžinai paliksit tokie, kaip klasėje, nuoširdūs, draugiški. Saugokit namų šilumą, pačius geriausius draugus. Juk didžiausia vertybė Žemėje-žmogaus ryšys su žmogumi. O aš saugosiu Jūsų nuoširdžius laiškus. Sėkmės Jums.

Mintimis dalinosi prancūzų kalbos mokytoja Janina Ponelienė

Su šiųmečiais abiturientais mano santykiai gana dalykiški, tačiau nuoširdūs. Norėčiau palinkėti nepamesti galvos ir proto. Protingai pasirinkti gyvenimo kelią ir tikslingai juo eiti.

Trumpai, tačiau aiškiai režė matematikos mokytoja Zina Kirkilaitė.

Mano saulelės šaunuolės, stebiu jus šiemet kažkaip keistai susirūpinusias, norėčiau, kad šie susirūpinę veidai reikštų pabudimą ir norą paskutiniaisiais mokymosi mėnesiais apgalvotai ir ryžtingai elgtis lyg tai būtų Jūsų paskutinės sekundės, lemiančios rezultatą, atveriantį kelią į kitą, svarbų etapą.

Linkiu nepamiršti, kad mokykla ne tik mokslai, bet ir gyvenimo mokykla, kurioje, ir šventės, ir buvimas kartu, todėl praleiskite likusį laiką ne tik mokantis, bet ir džiaugiantis prasmingu buvimu kartu. Laurita, Neda, Monika, Egle, Glorija, Sidona „School broadens the minds“ ar ne?

Gražiai savo mokinėms kalbėjo anglų kalbos mokytoja Renata Strelčiūnaitė (vaikinių jos grupėje, deja, nebuvo).

Spalio mėnesį mūsų gimnazijoje vyko:

Moksleivių savivaldos diena

Solidarumo bėgimas

Sveikatingumo savaitė ir ekologiškų patiekalų degustacija

Akcija prieš krūties vėžį

Anekdotai

Blondinė mokytoja pastebėjo lauke stovintį vienišą storą vaiką, kai tuo tarpu kiti vaikai lakstė ir žaidė futbolą. Jai pagailo vaiko ir ji nuėjo su juo pašnekėti:

- Ar tau viskas gerai?

Vaikas:

- Jo.

Mokytoja:

- Nenori eiti pažaisti su kitais vaikais?

Vaikas:

- Bus geriau, jeigu aš liksiu čia.

Mokytoja:

- Kodėl?

Vaikas:

- Nes aš vartininkas.

Mirė senas mokytojas ir pateko į pomirtinį pasaulį. Jį paskyrė į pragarą.

Po kurio laiko paaiškėjo klaida.

- Atleiskit, įvyko klaida. Jūs privalėjote nužengti į rojų. Mokytojas žinią išklaušė abejingai.

- Man ir čia gerai, - pasakė, - po mokyklos ir pragaras – rojus.

Grįžta pirmokas rugsėjo 1 - ają iš mokyklos ir pareiškia:

- Viskas, į mokyklą aš daugiau neisiu!

Tėvai klausia jį:

- Kodėl? Kas atsitiko?

- Rašyti aš nemoku, Skaityti irgi nemoku. Tai dar ir kalbėtis neleidžia!

Mokykla, kiečiausias vaikas prieina prie moksluko ir sako:

- Duok savo telefoną!!!

- Neduosiu!

- Gausi į nosį!!!

- Nu neduosiu!

„Kietiakas“ pradeda smaugti moksluką, tada šis ir sako:

- Gerai, rašykis: +370622.....

Kalbasi du mokiniai:

- Mes tik ką rašėm anatomijos kontrolinį. Romas gavo dvejetą.

- Už ką?

- Už „špargalkę“. Mokytoja pagavo jį beskaičiuojantį šonkaulius.

Petriukas klausia:

– Mokytoja, ar Ramusis vandenynas visada ramus?

– Ar negali paklausti ko nors protingesnio, – nepatenkinta mokytoja.

– Galiu. Tada pasakykit, nuo ko numirė Negyvoji jūra?

Mokytoja:

- Petriuk, kodėl tu vėl vėluoji į pamokas?
- Jūs gi man sakėte, mokintis niekada ne vėlu

Matematikos mokytoja „auklėja“ mokinį:

- Kai aš buvau tavo metų, teisingai ir noriai sprenddavau visus uždavinius!
- Tikriausiai turėjot gerą mokytoją?

Sėdi mergaitė smėlio dėžėje ir kažką garsiai kramto...Prieina berniukas:

- Ką tu čia kramtai?
- Nežinau! Pats atropojo...

Redaktorė Sidona Račkauskaitė	Korespondentės Neda Beinoraitė, Glorija Tuominytė, Monika Uliaskaitė.	Tiražas 40 vnt.	Adresas Mokyklos g. 23 Vaškai, Pasvalio rajono savivaldybė
----------------------------------	--	--------------------	---